

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 150.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e40048/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

maa tilhaare, at den Tale, vi nylig have hørt af et Medlem af Riksdagen, har midlet og værdigt ledet den Beskrivelse, som i denne Genstand havde givet mig. Jeg ønsker ikke, at jeg har troet, at Ministeriet, indvandt sig en vis Grad, sympatibler med det gamle Forslag; jeg havde troet det og vilde derfor have besluttet Ministeriet, besluttet Regeren; thi gjælder det i Riksdagen, at det ganske siges, at Regeren er og behøves, hvis man vil tale det, saa gjælder det videlig og i Høfvelsen, og i Høfvelsen iagttagende med mere Sandhed, end hvor Spørgsmaalet er om en saa gjennemgribende, en saa alvorfuld Overgang som den fra en absolut Souverænitæt til en demokratisk Forfatning. Jeg troer, at Regeren dog har siddet, og jeg skulle næsten troe, at Ministeriet selv ikke vil kunne have misfået, at Regeren af det, man maatte afstemme har kunnet bedrøbe det, er, at det lod sig lang Tid, 7 Maaned, gaar hen, for Haanden endelig blev lagt paa dette Værd; men vilde vi nu endelig være komne sammen fra alle Landets Egne blot for at oprette det? Jeg troer, vi vilde jo alle, jeg troer, vi vilde jo alle Ministeriet, jeg troer, vi vilde jo alle de andre, som er nødvendige i Riksdagen, det er, end Gælden og Tilid? Det er kun Gælden i Ministeriet, Gælden i Riksdagen, som gæder Kraft, og denne Gælden kan kun opnaas igjennem Gjerning, igjennem alvorfulde og umiskjendelige Foranstaltninger til Fjendens Gjenneførelse. Men jeg ser heller ikke, hvad der skal i det Riksdaglige Hensyn denge os til at oprette denne nye Gjerning; skal vi være mindre vel anseet hos Stedsegerne, naar vi komme og byde dem en virkelig sit, en virkelig god Forfatning, end vi vilde være det med en saadan absolut Souverænitæt, hvorved vi forsænge have fremmet, eller med det Bevistfortum, hvorunder vi leve, og jeg kan næsten sige, hvorunder vi lide i dette Riksdag, og kunne vi, ved at oprette den nye Gjerning, vide, om vi ikke oprette den til en Tid, hvor den ikke kan fuldføres? Hvilken kan sige, naar den ledende Tid er løst? Hvilken kan sige, om ikke den Dag kan komme, dersom vi oprette vor Forfatning, da Mere end Stedseger er underlagt fra at beslutte i vore Foranstaltninger? Hvilken kan sige, om den Høje, som ligger paa Danmarks Throne, lever den næste Dag? Hvilken er det i Gælden Haand. Men Gode af os kan misfåede, hvilken udværlig Begrebning det har, at have en Høje, som aabent og redbon indbefatter sit Høje Frihedssanke, en Høje, som erkjender, at han kan derved sin upaaae Lykke og Gæder for sig selv, og paa den anden Side, hvilken Vilje det er, at have en Høje, som enten selv eller ved sin Camarilla arbejder derved? Jeg troer, at herved vi end betragte Højstene, hvad enten vi ser hen til den Indsigelse, det kan have paa den Gjerning, som er paalagt os, og maatte ene paalagt os, eller vi ser hen til, hvad Indtrod det vil give paa Riksdagen, eller vi ser hen til, i hvilken Grad det vil jo alle Ministeriet, er det klart, at det vil være en uafsluttelig Dag, den Dag, det spørges, at nærværende Riksdagsforhandling havde opstod Behandlingen af Ordningsloven. Det er i Høfvelsen heraf at jeg har reist mig, det er for paa det alvorligt at modsette mig det Forslag, som foreligger, at jeg har reist mig; og det er derfor at jeg uden at gaae videre ind paa Sagen, hvilken jeg allerede anseer overflødig ved den Motivering, hvorved den arde Proponent selv har besluttet sit Forslag, og ved det Hoved, vi have hørt af et Medlem af Ministeriet, det er af Gensyn dertil, at jeg foretog og som det første Trin af min Opposition maa, efter Reglementets § 18, svede, at det bliver sat under Afstemning, om dette Forslag ikke skal afvises. Jeg forbeholder mig, hvis dette mit Forslag ikke maatte gaae igjennem, yderligere at utale sig om, hvorfor jeg derved efter i fremodent Hald vil fremme med en Comitees Medhjælper.

Formanden: Efter Reglementets § 18 skal jeg saaledes sætte under Afstemning, om det foreliggende Forslag uden videre Behandling skal afvises.

Spørg: Jeg maa dog tillade mig at bemærke, at det, som side jeg erindrer, under Forhandlingerne over Forretningsregulativet, af Comiteens Medlemmer udtryktlig blev udtalt, at Afslutningspaastanden ikke maa begrænses, og den nu fremførte Paastand om Forslagets Afslutning er saaledes egentlig formel ugyldig.

Krieger: Jeg troer ogsaa, at det vil være i Forfælsingens Fordeel, at dette blev bemærket.

Hjorten-Høje: Ja det er ganske vist, at dette blev udtalt, og at jeg erindrer mig derved, at det ligger netop i Høfvelsen af Afslutningspaastanden, at den ikke maa motiveres, og det arde Medlem, som dog har fremstillet en saadan, kunde jaanget mindre være uvidende om, at dette var Mening af Udvalget § 18, som har selv var Medlem af Comiteen. Det var imidlertid Regeren, som har selv var fremstillet af hans Hoved, at han vilde fremsette en Afslutningspaastand, og Formanden havde det derfor heller ikke i sin Magt at forklare den videre Udvalget i Hovedet, der lige saavel kunde gaae ud paa Sagens Resultat, som paa Forslagets Afslutning.

Spørg: I saa Hald maa jeg træde frem og forlange Spørgsmaalet om Afslutning sat under Afstemning.

Valthazar Christensen: Jeg maa da bemærke, at jeg ikke, og det heller ikke som Medlem af Comiteen, har foreslaaet den omhandlede Paragraph antages, end at det var tilladt at give sin Afslutningspaastand en, som jeg troer, at jeg har gjort, ganske kort Motivering. Da det indvandt ikke kan nægtes, at Paragraphen kan forhaars saaledes, vil det altsaa være Forfælsingen, som maa afgjøre i dette Tilfælde, hvorvidt denne Opfattelse er den rigtige.

Formanden: Jeg antager, at Spørgsmaalet om Forslagets Afslutning gjerne kan sættes under Afstemning, idet der, der mere, at Afslutningspaastanden ikke maatte motiveres, naturligvis vilde fremme imod Afstemningen.

Madvig: Det kunde dog vel være, at Regeren kunde ville fremme for Afslutning efter det Forslag, som Riksdagsmanden for Randers Amt Steen Christen (Røe) har stillet frem, og ikke efter det af Riksdagsmanden for Randers Amt Iste Christen (Christensen) fremstillede.

Formanden: Jeg antager rigtigst, at dette kommer ud paa det; thi naar det antages, at Afslutningspaastanden ikke maa motiveres af den, der fremstiller den, vil det naturligvis heller ikke kunne gaae an, at en Riksdagsmand motiverer Afslutningen og en anden forlanger den. Jeg antager saaledes, at det af Riksdagsmanden for Randers Amt Steen Christen (Røe) stillede Forslag set ikke vil blive at sætte under Afstemning.

Spørg: Jeg ønsker dog ikke rettere, end at det maa være foreudsat, at det maa gaae ethvert Medlem frit for, under Behandlingen at forlange det foreliggende Forslags Afslutning uden videre Diskussion.

Formanden: Ikke umiddelbart efter at saadan Afslutning er bleven motiveret.

Ved den derved behøvede Afstemning over det af Valthazar Christensen fremstillede Afslutningsforslag blev dette forfattet med 77 Stemmer mod 67.

Discussionen over det af Riksdagsmanden for Sjebenhavn Amt Steen Christen (Krieger) stillede Forslag blev derved forfattet.

Hjorten-Høje: Det kan vistnok forsvares, at der ikke er noget Medlem af denne Forfælsing, som ikke for sig selv har opkastet det samme Spørgsmaal, som den arde Proponent nu har underdrevet Forfælsingens Afgjærelse. Enhver af os soler uden tvivl det høje Vanskelige for denne Forfælsing i at overvære og vedtage et Forfatningsudkast, der skal være gjældende for Danmark og Steenborg paa en Tid, da Steenborgs Forhold til Danmark endnu ikke er definitivt afgjort, og da Deputerede fra denne Riksdag ikke kunne vedtage i Sagens Behandling. Den Betragtning ligger derfor meget nær, at det vilde være ønskeligt, at denne Sag kunde afsluttes, indtil dette Forhold er bleven endelig ordnet, og saaledes Røe fra Steenborg kunne tilligemed Deputerede fra Danmark overvære det hele Forfatningsudkast. Jeg troer derfor ogsaa, at det er ønskeligt, at dette Spørgsmaal sættes ved Forfælsingens Afslutning er kommen under Overvejelse, og, da den arde Proponent selv har antaget, at han anser det rigtigst, at dette Spørgsmaal selv bliver behandlet i Afslutningerne og derved en Comitee nedsat for at afgjøre Betragtning derved, skal jeg foreslaaet underdrette hans Forslag, da dette Spørgsmaal i ethvert Hald er af saa stor Betoning, at det ikke bør afgjøres uden at være behandlet paa den omhyggeligste Maade, og jeg